

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 V 005046 21 Gž
Banjaluka, 26.01.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija: Violande Šubarić, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Senada Tice, kao članova vijeća, u vanparničnom predmetu predlagateljice S. M. iz O., R. S., koju zastupa punomoćnik J. G., advokat iz Z., protiv protivnika predlagateljice R. J. 1, sina S. iz M., K., koga zastupa punomoćnik N. G., advokat iz M., radi priznanja strane sudske odluke, odlučujući o žalbi protivnika predlagateljice izjavljenoj protiv rješenja Okružnog suda u Doboju broj: 13 0 V 005046 18 V od 14.12.2020. godine, na sjednici održanoj 26.01.2021. godine donio je

R J E Š E N J E

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Okružnog suda u Doboju broj: 13 0 V 005046 18 V od 14.12.2020. godine, priznata je strana sudska odluka - rješenje Drugog osnovnog suda u Beogradu, broj: 1 P br. 1782/2014 od 03.3.2015. godine, tako da je izjednačena sa odlukom suda Republike Srpske i Bosne i Hercegovine i da proizvodi pravno dejstvo u Bosni i Hercegovini.

Ovo rješenje blagovremenom žalbom pobija protivnik predlagateljice zbog povrede odredaba parničnog postupka, potpuno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se osporeno rješenje preinači tako da se odbije prijedlog za priznanje strane sudske odluke, ili da se prvostepeno rješenje ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu, predlagateljica pobija njene navode i predlaže da se žalba odbije, kao neosnovana, i prvostepeno rješenje potvrdi.

Žalba nije osnovana.

Pravosnažnim rješenjem Drugog osnovnog suda u Beogradu od 03.3.2015. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja, R. J. 1 iz sela K., M. (u ovom postupku protivnik predlagateljice) da se utvrdi da ga je tužena, S. M. iz O. (u ovom postupku predlagateljica), smetala u mirnom posjedu katastarske parcele broj: 2346 KO O., na taj način što je dana 23.4.2010. godine navedenu katastarsku parcelu preorala i ušla u posjed sa namjerom da je koristi i da sud obaveže tuženu da navedenu parcelu vrati u prvobitno stanje i omogući tužitelju mirno korišćenje iste, te je obavezan tužitelj da tuženoj, na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 67.500,00 dinara.

Predlagateljica je, dana 14.8.2018. godine, zatražila priznanje te odluke kako bi proizvodila pravno dejstvo i u Republici Srpskoj.

Prijedlog je, zajedno sa rješenjem čije priznanje se traži, snabdjevenim klauzulom pravosnažnosti, dostavljen protivniku predlagateljice na izjašnjenje. On se očitovao tako što mu

se usprotivio, ističući da se predmetno rješenje ne odnosi na njega –R. J. 1, sina S., JMBG: ..., da on nema nekretnina u Srbiji, da nije vodio nikakav spor protiv predlagateljice, te da u selu K. živi 5 lica sa imenom R. J.

Dokazujući da su prigovori protivnika predlagateljice neosnovani predlagateljica je zatražila informaciju od Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, Policijske uprave D., Policijske stanice M., o tome koliko lica sa ličnim imenom R. J. ima prebivalište ili boravište u mjestu K., opština M., nakon čega je ovaj organ obavijestio sud, podneskom od 05.10.2018. godine, da su u evidenciji prijavljena dva lica sa navedenim imenom i prezimenom i to: R. J. 1, sin S., rođen ... godine, prijavljen u K., i R. J. 2, sin S., rođen ... godine, prijavljen u K. Pored toga je dostavila kopiju kupoprodajnog ugovora od 19. avgusta 1993. godine, na kojem je temeljena tužba u postupku koji je okončan rješenjem čije priznanje se traži, iz kojeg proizlazi da je predmetnu parcelu, zbog koje je vođen postupak za smetanje posjeda, kupio R. J. 1, S., kao i kopiju raspravnog zapisnika iz tog predmeta, iz kojeg se vidi da je kao tužitelj saslušan R. J. 1, rođen 1942. godine od oca S.

Kod takvog stanja stvari prvostepeni sud je donio pobijano rješenje kojim je usvojio prijedlog, uz obrazloženje da su za takvu odluku ispunjeni svi uslovi propisani odredbom člana 86. do 100. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 43/82 i 72/82 – u daljem tekstu: ZRSZ), koji se primjenjuje u Republici Srpskoj na osnovu odredbe člana 458. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP).

Odluka prvostepenog suda je pravilna. Naime, predlagateljica je uz prijedlog priložila odluku čije se priznanje traži sa klauzulom o njenoj pravosnažnosti, po pravu države u kojoj je donesena (član 87. ZRSZ). Protivniku predlagateljice je - kako slijedi iz obrazloženja odluke čije priznanje se traži, kao i iz sadržaja zapisnika sa ročišta na kojem je saslušan kao parnična stranka - omogućeno da učestvuju u postupku koji je prethodio njenom donošenju (član 88. ZRSZ). On je na navedenom ročištu dao svoje lične podatke koji odgovaraju podacima (u pogledu imena oca, godine i datuma rođenja) kojim se protivnik predlagateljice i sam identifikuje u ovom vanparničnom postupku (sin S., a iz JMBG proizlazi da je rođen 1942. godine) i koji odgovaraju podacima dostavljenim od strane nadležnog organa koji vodi evidencije o prebivalištu, odnosno boravištu građana. U konkretnom slučaju, nije ukazivano, pa tako ni dokazano da ne postoji uzajamnost (član 92. stav 1. i stav 3. ZRSZ). Ne postoji smetnja za njeno priznanje, ne radi se o presuđenoj stvari (član 90. SRSZ). Predmetna strana sudska odluka nije u suprotnosti sa Ustavom Bosne i Hercegovine i Republike Srpske (član 91. ZRSZ).

Suprotno žalbenim navodima prvostepeni sud nije izvršio subjektivno preinačenje rješenja čije priznanje se traži, niti je na bilo koji način izmjenio njegov sadržaj. Bavio se samo identitetom protivnika predlagateljice, a takvo postupanje je uzrokovao on sam svojim prigovorima.

Tokom postupka protivnik predlagateljice nije dokazao da on nije lice koje je kao tužitelj učestvovalo u postupku okončanom rješenjem čije se priznanje traži, odnosno da u K. postoji neko drugo lice na koje bi se predmetno rješenje odnosilo. Iz naprijed izloženog, prema zvaničnim podacima nadležnog organa, proizlazi da u K. živi samo još jedno lice sa istim imenom i prezimenom, ali njegovi drugi podaci ne odgovaraju podacima kojima se identifikuje tužitelj u parnici okončanoj predmetnim rješenjem.

Iz navedenih razloga, žalba protivnika predlagateljice je odbijena, kao neosnovana i prvostepeno rješenje potvrđeno, temeljem odredbe člana 235. tačka 2. ZPP, u vezi sa članom 2. stav 2. Zakona o vanparničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 36/09 i 91/16).

Predsjednik vijeća
Violanda Šubarić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić